

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XI. Refellitur Vbiquitas humanitatis Christi, quia pugnat cum Scripturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

CAPVT XI.

*Refellitur Vbiquitas humanitatis CHRISTI,
quia pugnat cum Scripturis.*

NUNC IN speciali de Vbiquitate disputandū est, vel potius ipsa Vbiquitas destruenda. PRIMO ergo ista Vbiquitas repugnat expressis Scripturis, quæ dicunt, Christum hominem ratione humanitatis alicubi non fuisse, & proinde non semper fuisse vbi- que. Ioan. II. *Lazarus mortuus est, & gaudeo propter vos, & credatis, quia non eram ibi.* Ioan. 6. *Cum vidisset turba, quia IESVS non esset ibi.* Matth. vlt. *Non est hic, sed surrexit.*

Sed ad hæc respondent, significari his testimoniis, Christum non fuisse vbi- que localiter, non autem non fuisse vbi- que diuino modo. At etiam in cœna corpus Christi non est localiter, & tamen quia reuera ibi est, nemo Lutheranorum auderet absolutè dicere, Corpus Christi non est hîc, id est, in cœna. Item, Deus non est in mundo localiter, & tamen non toleraretur, qui diceret; Deus non est in cœlo, nec in terra. Eodem igitur modo, si Christi humanitas verè est vbi- que, quocunque modo ibi sit, falsum erit absolutè quod Scripturæ dicunt; *Non est hic, Non eram ibi, &c.* Scriptura autem falsa esse non potest, igitur falsa est sententia aduersariorum. Præterea, anima Christi non erat in inferno localiter, sed spiritualiter, & tamen non semper ibi fuit; nam non est relicta in inferno, Actor. 2. ergo reuera non est vbi- que, non solum localiter, sed nec alio modo.

SECUNDO, repugnat illis Scripturis, quæ dicunt, Deū esse vbi- que; vt hoc modo illum discernant ab omnibus creaturis. Hierem. 23. *Cælum & terram ego impleo.* & alibi. Et Psal. 138. *Quò ibo à Spiritu tuo, & quo à facie tua fugiam?* Vnde Patres ex hoc Dei attributo probant, Spiritum sanctum esse verum Deum, non creaturam, quia scriptum est, Sapient. 1. *Spiritus Domini repleuit orbem terrarum.* Vide AMBROSIVM lib. 1. de Spiritu sancto, cap. 7. Hieronymum & Cassiodorum in Psalm. 138. Cyrillum lib. 7. de Trinitate. Basilium libro de Spiritu sancto, cap. 22. Didymum lib. 1. de Spiritu sancto. Fulgentium in libro ad Donatum, cap. 8. Vigiliū in disputa-
u 2 tione

tionem Athanasij, Arij, & Sabellij. Augustinum lib. 3. contra Maximinum, cap. 21.

Respondent, proprium esse Deo, esse ubique per se, tamen hoc idem conuenire Christi humanitati per accidens, ratione vnionis cum Deo. At hoc non satisfacit. Nam esse ubique per accidens, potest dupliciter intelligi. PRIMO, quod Christi humanitas verè non sit ubique, sed dicatur esse ubique, quia est coniuncta cum Verbo, quod est ubique. SECUNDO, quod reuera sit ubique, tamen hoc habeat non ex natura sua, sed per gratiam Dei, quæ est accidens respectu ipsius essentia humanæ.

Si PRIMO modo intelligant, nec propriè loquantur, nec habent quod intendunt. Non loquantur propriè, quia non potest absolutè dici tale, id quod non est ipsum tale, sed est coniunctum cum alio, quod est tale. Alioqui corpus esset dici spiritus, quia est coniunctum cum anima, quæ est spiritus, & oculus esset in calcaneis, quia est coniunctus cum anima, quæ est in calcaneis. Nec habent quod intendunt, nam ex vbiquitate volunt stabilire veram presentiam corporis CHRISTI in cæna, at ex ista vbiquitate accidens non sequitur, CHRISTI corpus esse in cæna reuera, sed tantum sequitur esse coniunctum cum Deitate, quæ est presentia in cæna.

Si SECUNDO modo accipiant, vt sine dubio accipiunt, tunc argumentum Patrum pro Spiritu sancto plane cadit. Nam Ariani dicunt, Spiritum sanctum esse quidem ubique, sed per accidens, & ideo non esse Deum verum substantiam. Cùm ergo Patres rectè probauerint ex vbiquitate Spiritum sanctum esse Deum; manifestè sequitur soli Deo conuenire verè esse ubique, nec id esse per gratiam communem ulli creaturæ.

DICES, nõne corpus Christi, vt est in tot locis sacramentaliter, posset etiam esse in toto mundo? nõne posset Deus totum mundum conuertere in panem, & panem in corpus suum? & tamen non propterea corpus Christi posset esse Deus.

RESPONDEO, potest quidem id fieri; sed hoc non est esse ubique, quo modo est Deus, & quo modo Brentiani intelligunt de corpore Christi. Nam Deus ita est in toto mundo,

ut non contineatur mundo, sed sit tantæ immensitatis, ut possit replere infinitos mundos, id quod nos corpori Christi, quod est finitum, minimè tribuimus. Deinde, quidquid sit de eo quod potest, aut non potest fieri, satis nobis est, re ipsa id non esse communicatum, nec communicandum ulli creaturæ, ut sit ubique, & ideo inde euidenter probari, Spiritum sanctum esse Deum.

TERTIO, repugnat Ubiquitas testimoniis, quibus Patres probant in Christo duas esse naturas. præcipuus enim locus est ille Ioan. 3. *Nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo, Filius hominis qui est in cælo.* Ex quo loco plurimi Patrû deducunt Christum esse Deum & hominem, quia quando erat corpore solùm in terra, dicebat tamen se esse in cælo, nimirum Deitate. Ita Augustinus, Chrysostrmus, Cyrillus, Theophylactus, Beda in eum locum. Item Nazianzenus epist. ad Chelidonium, & Hilarius lib. 10. de Trinitate, & alij.

At si vera sit Ubiquistarum sententia, hoc argumentum nihil concludit. nam dicerent Eurychiani ab Ubiquistis edocti, etiam carne tunc fuisse CHRISTVM in cælo, & in terra, & ubique.

Præterea probant Patres, Christum Deum esse & hominem, ex illis locis, ubi dicitur Christus iter fecisse, ac murâsse loca, nunc naui, nunc pedibus, nunc etiam a seculo, cum tamè, ut Deus, ubique esset, & moueri non posset. Vide B. Ambrosium lib. 2. de fide, cap. 4. & Athanasium apud Vigilium in disputatione cum Ario.

At, secundum Ubiquistas, ista omnia nihil probant, nam si Christi caro ubique erat, certè non poterat moueri, nisi metaphoricè, sicut Deus dicitur aliquando descendere de cælo in terram, quia apparet hominibus, non ubi non erat, sed ubi non videbatur. nam moueri propriè de loco ad locum, est deserere vnum locum, & acquirere alium: qui autem est ubique, nec potest deserere vnum, nec acquirere alium. Nec valet quod dicunt, corpus Christi fuisse ubique inuisibiliter, sed visibiliter in certo loco, & hoc secundo modo potuisse moueri. Nam non potest esse in eodem loco visibiliter, & inuisibiliter simul, quia tunc bis esset in eodem loco. deinde nõne inuoluit contradictionem, rem eandem in eodem loco videri, & non videri?

Denique moueri propriè non potest intelligi sine non loci adeptione, igitur Christus si erat vbique, non poterat verè moueri, sed solùm apparenter. Et proinde, sicut ex motu Dei metaphorico non probatur, Deum esse creaturam, ita ex motu Christi, qui solùm metaphoricus esse potuit, non poterat rectè colligi, Christum esse hominem. Et constat ex respõsionibus aduersariorum, qui cum volunt obedi- dere, non pugnare cum Vbiquitate motum corporis Christi, probant, quia etiam de Deo dictum est, Gen. 11. *Descendamus & confundamus linguam eorum.* Et Gen. 19. *Descendam & videbo, &c.* Ita enim Brentius in libro de maiestate Christi hominis ratiocinatur. Fatentur igitur ipsi, non aliter posse moueri de loco ad locum Christi humanitatem, quàm possit moueri Deus.

CAPVT XII.

Refellitur Vbiquitas corporis CHRISTI, quia repugnat Symbolo Apostolico.

DEINDE pugnat Vbiquitas cum articulis Symboli de Christi Conceptione, Natiuitate, Mortu, Sepultura, Descensu ad inferos, Resurrectione, Ascensione, & Descensu ad iudicium.

AC PRIMVM cum CONCEPTIONE; nam fides habet, in foetus MARIAE vtero fuisse carnem CHRISTI. At secundum Vbiquitas mox à Conceptione fuit illa caro in vteris omnium mulierum, immò & virorum, & proinde illa laus communis est omnibus: *Beatus Venter, qui te portauit.* Luc. 11. Iras vides docet, Christi corpus post nonum mensem produsse in vtero in lucem, & sic verè esse natum. At secundum Vbiquitas, ante nonum mensem, immò primo die Conceptionis fuit extra vterum, & post decimum mensem adhuc erat in vtero, immò inde nunquam exiit.

DICENT, exisse, quia localiter erat in vtero, & non in vteris: & postea fuit localiter extra vterum, & non in vteris. AT CONTRA, quia istud esse localiter, nihil videtur esse aliud, quàm apparentia quædam, sicut cum Deus, qui est vbique, in certo loco apparet. Nam si verè ab ipsa Conceptione Christi